

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2024 m. kovo 28 d. Nr. 21RE4-41 (AG4-19/19-2024)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Beatos Labutytės, Astos Povilonienės (pranešėja), Vestos Šliogerytės (Komisijos posėdžio pirmininkė), sekretoriaujant Natalijai Abuojai, dalyvaujant pareiškėjui E. V., atsakovo Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos atstovei D. M., trečiajam suinteresuotam asmeniui M. R.,

2024-03-25 viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrino administracinį ginčą pagal pareiškėjo E. V. skundą atsakovui Aplinkos apsaugos departamentui prie Aplinkos ministerijos, trečiajam suinteresuotam asmeniui M. R. dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas E. V. Komisijos prašo panaikinti Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos 2024-01-02 sprendimą Nr. AD5-28342 „Dėl gauto skundo“ (toliau – ir Sprendimas) bei įpareigoti atsakovą atlikti išsamų Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos pareigūnės M. R. veiksmų, jai tiriant pareiškėjo galimai padarytus medžioklės taisyklių pažeidimus, tyrimą pagal pareiškėjo paduotus skundus atsakovui.

Pareiškėjas paaiškino, kad 2021-02-11 kreipėsi į atsakovą, prašydamas atlikti išsamų tyrimą dėl pareigūnės M. R. (toliau – ir Pareigūnė) veiksmų, tačiau prašymas nebuvo patenkintas.

Iš ginčijamo Sprendimo matyti, kad tyrimas dėl Pareigūnės veiksmų nebuvo atliekamas, nurodant, kad nebuvo pateikta naujų faktinių duomenų, leidžiančių ginčyti ankstesnį administracinės procedūros sprendimą.

Pareiškėjo teigimu, savo skunduose jis nurodė, kad Pareigūnė teisme, nagrinėjant jo administracinio nusižengimo bylą, teismui melavo apie įvykio aplinkybes. Be to, nurodė, kad Pareigūnė, piktnaudžiaudama savo tarnybine padėtimi, tyrimą atliko šališkai, pasinaudodama savo sutuoktiniu, su kuriuo atliko tyrimą, tačiau jis nėra aplinkosaugos pareigūnas. Be kita ko, pareiškėjas nurodė, kad sutuoktinis, nebūdamas aplinkosaugos pareigūnu, negali bendrai tirti įvykio aplinkybių, kadangi yra bendras suinteresuotumas tyrimo rezultatus vertinti neobjektyviai. Pareiškėjo tvirtinimu, Pareigūnės neteisėti veiksmai, tiriant jo galimai padarytus medžioklės taisyklių pažeidimus, lėmė tai, kad, vadovaujantis Pareigūnės šališkai surinktais duomenimis rėmėsi ir teismai, sprenddami administracinio nusižengimo bylą ir priimdami pareiškėjui nepalankų sprendimą.

Pareiškėjas nurodo, kad nebuvo atsižvelgta į nurodytus faktus, nebuvo pateiktas motyvuotas atsakymas į jo skunduose įvardytus Pareigūnės padarytus įstatymų ir pareigūno etikos pažeidimus.

Atsakovas priėmė formalų sprendimą, neatliko išsamaus Pareigūnės veiklos tyrimo, bandant išsiaiškinti administracinio nusižengimo padarymo aplinkybes (b. l. 1-2).

Atsakovas Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos atsiliepimu į skundą prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Paaiškino, kad Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir Departamentas) išnagrinėjo pareiškėjo 2021-02-11 skundą. Skundas dėl Departamento Pareigūnės veiksmų buvo išnagrinėtas ir atsakymas pareiškėjui pateiktas 2021-03-30 raštu Nr. (6)-AD5-5140.

Departamentas nurodo, kad pareiškėjo skundo pagrindu Pareigūnės atžvilgiu buvo pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas, kurį užbaigus, specialiai sudaryta komisija pateikė Departamento direktoriui motyvuotą išvadą. Atsižvelgiant į tai, pareiškėjo skundo argumentai, kad jo skunduose nurodyti faktai nebuvo ištirti ir nepateiktas motyvuotas atsakymas, yra visiškai nepagrįsti. Departamento atsakymas Nr. (6)-AD5-5140 įstatymo nustatyta tvarka nebuvo apskūstas.

Pareiškėjas 2023-06-29 pakartotinai pateikė Departamentui skundą dėl Pareigūnės veiksmų. Departamentas 2023-07-28 raštu Nr. AD5-16449 informavo pareiškėją, kad jo pakartotinis skundas nebus nagrinėjamas, kadangi jis pateiktas dėl tų pačių faktinių aplinkybių. Minėtas atsakymas nebuvo apskūstas teisės aktų nustatyta tvarka.

Pareiškėjas 2023-11-20 Departamentui pateikė skundą. Departamentas 2024-01-02 raštu Nr. AD5-28342 atsakė pareiškėjui, kad išnagrinėjus ankstesnius jo skundus, buvo priimtas administracinės procedūros sprendimas ir naujų faktinių duomenų, leidžiančių ginčyti priimtą sprendimą ar abejoti ankstesnių atsakymų pagrįstumu nepateikta, todėl skundas dėl tų pačių faktinių aplinkybių nagrinėjamas iš naujo nebus.

Atsakovo teigimu, Departamentas, atsižvelgdamas į tai, kad pareiškėjas pateikė skundą dėl tų pačių Pareigūnės veiksmų ir nepateikė naujų objektyvių duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu, pagrįstai atsisakė nagrinėti pareiškėjo skundą, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAĮ) 11 str. 3 d. 3 p., kuris numato, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

Departamentas taip pat nurodo, kad VAĮ 11 str. 3 d. 5 p. nustato, kad prašymas ar skundas gali būti nenagrinėjamas, jeigu nuo skunde nurodytų pažeidimų paaiškėjimo asmeniui dienos iki skundo padavimo dienos yra praėjęs daugiau kaip vienas mėnuo (straipsnio redakcija, galiojanti nuo 2023-11-30; ankstesnėje redakcijoje buvo numatytas šešių mėnesių terminas). Atsižvelgiant į tai, atsakovo teigimu, net ir nurodžius kitas faktines aplinkybes apie įvykį, kuris įvyko 2020-11-28, pareiškėjo 2023-11-20 skundas pagrįstai galėjo būti nenagrinėjamas ir tuo pagrindu, kad yra praleistas tuo metu galiojusio įstatymo numatytas šešių mėnesių terminas (b. l. 21-24).

Trečiasis suinteresuotas asmuo M. R. atsiliepimo į pareiškėjo skundą nepateikė. Komisijos posėdžio metu, nesutikdama su pareiškėjo skundu, nurodė, kad palaiko atsakovo atsiliepime išdėstytus argumentus ir prašė pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos 2024-01-02 sprendimo Nr. AD5-28342 „Dėl gauto skundo“ teisėtumo ir įpareigojimo atlikti pareiškėjo skunde nurodytus veiksmus (b. l. 9).

Bylos duomenimis nustatyta, kad 2021-02-11 pareiškėjas Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai (toliau – Ministerija) padavė skundą „Dėl Aplinkos apsaugos departamento vadovų savivalės, neteisėtų kratų, šiurkščių Aplinkos ministro įsakymų pažeidimų“ (toliau – 2021-02-11 skundas) (b. l. 24-28). Šis skundas buvo persiųstas Departamentui.

Departamentas 2021-03-02 raštu Nr. (4.1.1)-AD5-3428 informavo pareiškėją, kad 2021-02-17 Departamento direktoriaus įsakymu Nr. AD1-45 „Dėl komisijos galimam Aplinkos apsaugos

departamento prie Aplinkos ministerijos Panevėžio valdybos Panevėžio gyvosios gamtos apsaugos inspekcijos viršininkės M. R. tarnybiniam nusižengimui tirti sudarymo“ yra pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas (b. l. 31-32).

Departamentas 2021-03-30 raštu Nr. (6)-AD5-5140 informavo pareiškėją, kad tarnybinio nusižengimo tyrimas yra baigtas, nurodytos tyrimo metu nustatytos faktinės aplinkybės ir jų vertinimas (b. l. 42-45).

Pareiškėjas 2023-06-29 skundu pakartotinai kreipėsi į Departamentą, prašydamas įvertinti Pareigūnės veiksmus pareiškėjo atžvilgiu ir pripažinti, kaip nepriimtinius pareigūnui (b. l. 3-6).

Departamentas 2023-07-28 raštu Nr. AD5-16449 informavo pareiškėją, kad 2021-02-11 buvo išnagrinėtas jo analogiškas skundas ir 2021-03-30 pateiktas išsamus atsakymas raštu Nr. (6)-AD5-5140, kurio pareiškėjas neginčijo teisės aktų nustatyta tvarka ir nurodė, kad naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu pareiškėjas nepateikė, todėl pakartotinis skundas, pateiktas dėl tų pačių faktinių aplinkybių nagrinėjamas iš naujo nebus (b. l. 46-47).

Pareiškėjas 2023-11-20 skundu „Dėl Aplinkos apsaugos departamento neatsakingo skundų tyrimo“ (toliau – Skundas) kreipėsi į Ministeriją, prašydamas įvertinti Departamento pareigūnų veiksmus tiriant pareiškėjo skundus dėl Departamento Pareigūnės veiksmų, tiriant pareiškėjo padarytus medžioklės taisyklių pažeidimus (b. l. 52-54). Ministerija 2023-11-29 raštu Nr. D8(E)-6749 persiuntė pareiškėjo Skundą pagal kompetenciją Departamentui (b. l. 48-49).

Departamentas skundžiamu byloje Sprendimu informavo pareiškėją, kad išnagrinėjus ankstesnius pareiškėjo skundus buvo priimtas administracinės procedūros sprendimas ir naujų faktinių duomenų, leidžiančių ginčyti priimtą sprendimą ar abejoti ankstesnių atsakymų pagrįstumu nepateikta, todėl pareiškėjo Skundas dėl tų pačių faktinių aplinkybių nagrinėjamas iš naujo nebus (b. l. 9).

Pareiškėjas Komisijai paduotu skundu prašo panaikinti atsakovo Sprendimą ir įpareigoti atsakovą atlikti išsamų Departamento Pareigūnės veiksmų, jai tiriant pareiškėjo galimai padarytus medžioklės taisyklių pažeidimus, tyrimą pagal paduotus atsakovui skundus (b. l. 1-2).

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 patvirtintos Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės (toliau – Taisyklės, aktuali akto redakcija, galiojanti nuo 2022-09-03).

Atsakovas pagal savo vykdomų funkcijų pobūdį yra viešojo administravimo subjektas, todėl jo veiklai taikytinos VAĮ normos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą (VAĮ 1 str.). Šis įstatymas numato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formas: prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus (VAĮ 2 str. 10 d.); skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą dėl pažeistos asmens teisės ar teisėtų interesų, prašant juos apginti (VAĮ 2 str. 12 d.). Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAĮ 11 str. 1 d.), į prašymą (taip pat ir skundą) atsakoma atsizvelgus į jo turinį (Taisyklių 45 p.). Taisyklių 47 p. įtvirtina, kad atsakyme į prašymą ar skundą arba institucijos siunčiamame pranešime apie asmens prašymo ar skundo nenagrinėjimo priežastis asmuo turi būti informuojamas apie tokio atsakymo ar pranešimo apskundimo tvarką, vadovaujantis VAĮ 14 str., nurodant konkrečios institucijos (-ų), kuriai (-ioms) gali būti paduotas skundas, pavadinimą (-us) ir adresą (-us), taip pat terminą (-us), per kurį (-iuos) gali būti pateiktas skundas.

Komisija, įvertinusi pareiškėjo Skundo turinį, sprendžia, jog jis laikytinas skundu pagal VAĮ 2 str. 12 d. įtvirtintą sąvoką, t. y. asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą dėl pažeistos asmens teisės ar teisėtų interesų, prašant juos apginti.

Taisyklių 29 p. įtvirtina, kad prašymai ir skundai gali būti nenagrinėjami VAĮ 11 str. 3 ir 4 d. nurodytais atvejais, taip pat kituose įstatymuose nustatytais pagrindais.

VAĮ 11 str. 3 d. 3 p. nustato, kad prašymas ar skundas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatyta specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas, jeigu paaiškėja, kad dėl to paties

klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą.

Nagrinėjamu atveju byloje ginčas kilo dėl Departamento Sprendimo, kuriuo Departamentas, atsakydamas į pareiškėjo Skundą, vadovaudamasis VAI 11 str. 3 d. 3 p., Sprendimu pateikė atsakymą pareiškėjui, kad jo Skundas dėl tų pačių faktinių aplinkybių nagrinėjamas iš naujo nebus. Atsižvelgus į nurodytas faktines bylos aplinkybes, byloje sprendžiama, ar pagrįstai Departamentas priėmė sprendimą nenagrinėti pareiškėjo paduoto Skundo.

Byloje nustatytos faktinės aplinkybės tvirtina, kad pareiškėjas 2021-02-11 skundu kreipėsi į Ministeriją. Minėtasis pareiškėjo skundas buvo persiūstas pagal kompetenciją Departamentui. Pareiškėjas 2021-02-11 skunde išdėstė aplinkybes dėl 2020-11-28 medžioklės (duomenys neskelbtini) metu Departamento Pareigūnės atliktų neteisėtų veiksmų, teisės aktų pažeidimų, atliekant neplaninį patikrinimą. Pareiškėjas 2021-02-11 skundu prašė atlikti tarnybinį patikrinimą ir įvertinti pareigūnų veiksmus. Iš Departamento 2021-03-02 rašto Nr. (4.1.1)-AD5-3428 turinio duomenų matoma, jog Departamentas informavo pareiškėją, kad 2021-02-17 Departamento direktoriaus įsakymu Nr. AD1-45 „Dėl komisijos galimam Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Panevėžio valdybos Panevėžio gyvosios gamtos apsaugos inspekcijos viršininkės M. R. tarnybiniam nusižengimui tirti sudarymo“ buvo pradėtas tarnybinio nusižengimo tyrimas. Iš į bylą atsakovo pateiktos 2021-03-23 Motyvuotos išvados „Dėl galimo Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Panevėžio valdybos Panevėžio gyvosios gamtos apsaugos inspekcijos viršininkės M. R. tarnybinio nusižengimo“ (toliau – Motyvuota išvada) matoma, kad, atlikus tarnybinio nusižengimo tyrimą, pripažinta, kad Pareigūnė tarnybinio nusižengimo nepadarė. Departamentas 2021-03-30 raštu Nr. (6)-AD5-5140 informavo pareiškėją, kad tarnybinio nusižengimo tyrimas yra baigtas, nurodytos išsamios tyrimo metu nustatytos faktinės aplinkybės ir jų vertinimas. Pareiškėjas informuotas, kad tarnybinio nusižengimo tyrimo metu nebuvo nustatyta, kad būtų padaryti teisės aktų pažeidimai ar Pareigūnės pareigybių aprašyme pavestų funkcijų nevykdymas, ar netinkamas vykdymas, todėl taikyti tarnybinę atsakomybę Pareigūnei nėra pagrindo. Nurodytos faktinės aplinkybės leidžia daryti išvadą, kad pareiškėjo 2021-02-11 skundas dėl Departamento Pareigūnės veiksmų buvo išnagrinėtas Departamente ir pareiškėjui 2021-03-30 raštu Nr. (6)-AD5-5140 pateiktas atsakymas.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjas 2023-06-29 skundu pakartotinai kreipėsi į Departamentą, prašydamas įvertinti Pareigūnės veiksmus pareiškėjo atžvilgiu ir pripažinti, kaip nepriimtinius pareigūnei. Departamentas 2023-07-28 raštu Nr. AD5-16449 informavo pareiškėją, kad 2021-02-11 buvo išnagrinėtas jo analogiškas skundas ir 2021-03-30 pateiktas išsamus atsakymas raštu Nr. (6)-AD5-5140, kurio pareiškėjas neginčijo teisės aktų nustatyta tvarka ir nurodė, kad naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu pareiškėjas nepateikė, todėl pakartotinis skundas, pateiktas dėl tų pačių faktinių aplinkybių nagrinėjamas iš naujo nebus.

Nagrinėjamoje byloje taip pat nustatyta, kad pareiškėjas tiek 2021-02-11 skundu, tiek ir 2023-06-29 skundu kreipėsi, prašydamas įvertinti Pareigūnės veiksmus pareiškėjo atžvilgiu dėl 2020-11-28 medžioklės (duomenys neskelbtini) metu Departamento Pareigūnės atliktų neteisėtų veiksmų. Paminėtina, kad pareiškėjas Departamento 2021-03-30 rašto Nr. (6)-AD5-5140 ir 2023-07-28 rašto Nr. AD5-16449 įstatymų nustatyta tvarka neskundė, nors šiuose raštuose apskundimo tvarka buvo nurodyta.

Minėta, jog nagrinėjamas administracinis ginčas kilo dėl atsakovo Sprendimo, kuriuo pareiškėjo Skundas, vadovaujantis VAI 11 str. 3 d. 3 p., paliktas nenagrinėtu, nes, išnagrinėjus ankstesnius pareiškėjo skundus, buvo priimtas administracinės procedūros sprendimas ir naujų faktinių duomenų, leidžiančių ginčyti priimtą sprendimą ar abejoti ankstesnių atsakymų pagrįstumu nepateikta, todėl Departamentas nusprendė, kad pareiškėjo Skundas dėl tų pačių faktinių aplinkybių nagrinėjamas iš naujo nebus. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, į kurio formuojamą praktiką atsižvelgiama ir Komisijos veikloje, dėl minėto teisinio pagrindo taikymo yra nurodęs, jog viešojo administravimo subjekto finansiniai ir žmogiškieji ištekliai, skirti įstatymams ir kitiems teisės

aktams įgyvendinti, turi būti naudojami efektyviai, racionaliai, todėl tapatus prašymas viešojo administravimo subjektui gali būti pateikiamas, tačiau jis turi būti pagrįstas naujomis aplinkybėmis ar papildomais argumentais (*žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013-02-21 nutartį administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-888/2013*).

Iš faktinių bylos duomenų nustatyta, kad pareiškėjas į atsakovą jau kreipėsi 2021-02-11 skundu ir 2023-06-29 skundu dėl Departamento Pareigūnės veiksmų tiriant pareiškėjo padarytus medžioklės taisyklių pažeidimus. Siekdamas pagrįsti atsakovo Sprendimo neteisėtumą, pareiškėjas Komisijai paduotu skundu tvirtina, kad iš esmės netyrus jo skunduose nurodytų faktų ir nepateikus motyvuoto atsakymo į jo skunduose nurodytus Pareigūnės padarytus įstatymų ir pareigūno etikos pažeidimus, atsakovas priėmė formalų sprendimą, neatliko išsamaus Pareigūnės veiklos tyrimo, bandant išsiaiškinti administracinio nusižengimo padarymo aplinkybes. Komisija su tokiais pareiškėjo skundo argumentais nesutinka. Komisija, išanalizavusi pareiškėjo Komisijai paduoto skundo ir Departamentui persiūsto Skundo turinį, sprendžia, kad iš esmės pareiškėjas nurodytais skundais siekia, jog būtų įvertinti Departamento Pareigūnės veiksmai dėl 2020-11-28 medžioklės (duomenys neskelbtini) metu Departamento Pareigūnės, pareiškėjo teigimu, atliktų neteisėtų veiksmų, teisės aktų pažeidimų, atliekant neplaninį patikrinimą. Komisija, įvertinusi aukščiau nurodytą pareiškėjo pateiktą 2021-02-11 skundą, Motyvuotą išvadą, kurioje pripažinta, kad Pareigūnė tarnybinio nusižengimo nepadarė, ir Departamento 2021-03-30 raštą Nr. (6)-AD5-5140, kuriuo buvo atsakyta į pareiškėjo 2021-02-11 skundą, sprendžia, jog pareiškėjo Skunde nurodytas aplinkybes atsakovas jau yra detalčiai įvertinęs ir pareiškėjui Departamento 2021-03-30 raštu Nr. (6)-AD5-5140 pateikęs atsakymą, kurio pareiškėjas teisės aktų nustatyta tvarka neskundė. Įvertinus pareiškėjo Skundo turinį, sprendžiama, kad pareiškėjas Skundu nepateikė jokių naujų faktinių duomenų, kurie būtų sudarę pagrindą atsakovui nagrinėti šį pareiškėjo Skundą. Atsižvelgus į tai, Komisija sprendžia, kad nurodyti duomenys leidžia daryti išvadą, jog, atsakovui susipažinus su pareiškėjo Skundu, pagrįstai buvo priimtas sprendimas, vadovaujantis VAĮ 11 str. 3 d. 3 p. įtvirtinta nuostata, pareiškėjo Skundo nenagrinėti.

Nagrinėjamu byloje atveju taip pat paminėtina, kad iš pareiškėjo Komisijai paduoto skundo argumentų nustatyta, kad pareiškėjas, prašydamas įpareigoti atsakovą atlikti išsamų Departamento Pareigūnės veiksmų, jai tiriant pareiškėjo galimai padarytus medžioklės taisyklių pažeidimus, tyrimą pagal pareiškėjo paduotus skundus atsakovui, iš esmės taip siekia nubausti asmenį, kuris atliko pareiškėjo galimai padarytų medžioklės taisyklių pažeidimų tyrimą, t. y. nesiekia, kad konkrečiai jo atžvilgiu būtų priimtas administracinis sprendimas, kuriuo būtų nustatytos jo teisės ar pareigos, o siekia sprendimo priėmimo kitų asmenų atžvilgiu (dėl jų atsakomybės taikymo). Pažymėtina, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra išaiškinęs, kad valstybės tarnautojo nubaudimas už padarytą ar tariamą nusižengimą negali būti laikomas kitų asmenų įstatymo garantuotos subjektinės teisės ar įstatymų saugomo intereso pažeidimu ir šiems asmenims neatsiranda teisė reikalauti valstybės tarnautoją nubausti. Tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai: atlikti ar neatlikti tarnybinį patikrinimą bei paskirti ar nepaskirti tarnybinę nuobaudą yra būtent tokios įstaigos diskrecija nepaisant to, kad bet kurie asmenys turi teisę pateikti skundus ar kitą informaciją apie galimą tarnybinį nusižengimą (*žr. pvz. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013-07-31 nutartį administracinėje byloje Nr. AS-858-624/2013; 2017-10-05 nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-856-662/2017 ir kt.*).

Nagrinėjamo administracinio ginčo kontekste pažymėtina, kad pagal VAĮ 10 str. 1 d. administracinius sprendimus priimti turi teisę tik viešojo administravimo subjektai, turintys šio įstatymo nustatyta tvarka jiems suteiktus įgaliojimus. Administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas; 2) administracinio sprendimo data; 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris; 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos; 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; 6) administracinio sprendimo motyvai; 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką; 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas,

pavardė ir pareigos. Administracinis sprendimas turi būti pasirašytas jį priėmusio pareigūno, valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens arba viešojo administravimo subjekto vadovo, jo pavaduotojo ar įgalioto asmens (VAĮ 10 str. 5, 6 d.). Šios normos sietinos su viešojo administravimo subjekto veiklai keliamu įstatymo viršenybės principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektų veikla atitiktų VAĮ išdėstytus teisinius pagrindus, o administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais (VAĮ 3 str. 1 d. 4 p.). Viešojo administravimo subjektą išsamumo principas įpareigoja į prašymą ar skundą atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodant visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAĮ 3 str. 1 d. 5 p.).

Komisija, įvertinusi byloje nustatytas faktines aplinkybes, patikrinusi bylos teisingam išsprendimui reikšmingus duomenis, sprendžia, kad atsakovas ginčijamu Sprendimu argumentuotai atsakė pareiškėjui, nurodydamas atsisakymo nagrinėti pareiškėjo Skundą priežastis, teisinį reglamentavimą, Sprendimo apskundimo tvarką. Departamento Sprendimas yra aiškus, motyvuotas, nesukliudęs pareiškėjui, atsižvelgiant į jam žinomas aplinkybes, žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis buvo priimtas būtent tokio turinio Sprendimas; ginčo teisinius santykius reglamentuojančios teisės normos taikytos tinkamai, todėl skundžiamas Sprendimas yra teisėtas, atitinkantis VAĮ 10 str. nustatytus reikalavimus.

Atsižvelgusi į nurodytus argumentus, Komisija neturi teisinio pagrindo tenkinti pareiškėjo skundo reikalavimo panaikinti Departamento Sprendimą. Netenkinus reikalavimo dėl Sprendimo panaikinimo, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinio skundo reikalavimo dėl įpareigojimo atlikti veiksmus, t. y. įpareigoti Departamentą atlikti išsamų Pareigūnės veiksmų, jai tiriant pareiškėjo galimai padarytus medžioklės taisyklių pažeidimus, tyrimą pagal pareiškėjo paduotus skundus atsakovui. Remiantis tuo, kas nurodyta, pareiškėjo skundas atmetamas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 str. 4 d., 19 str., 20 str. 1 d. 1 p., 22 str., Komisija

n u s p r e n d ž i a:

atmesti pareiškėjo E. V. skundą kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę skusti Regionų administracinio teismo Panevėžio rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos narės

Beata Labutytė

Asta Povilonienė